

Sygn. akt III Ca 1918/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SO Krystyna Hadryś (spr.)

SO Andrzej Dyrda

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. L.

przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo - Kredytowej (...) w R.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 25 lipca 2014 r., sygn. akt I C 439/14

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.**

SSO Andrzej Dyrda SSO Gabriela Sobczyk SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 1918/14

UZASADNIENIE

Powódka D. L. wystąpiła z pozwem przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w R. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 17 stycznia 2001 r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Nc 318/00.

W uzasadnieniu wskazała, iż roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu przedawnia się z upływem 10 lat. Po zapadnięciu wyroku, w okresie od lutego 2001 r. do marca 2003 r. powódka wpłaciła pozwanemu kwotę 3980 zł. Przed zapadnięciem wyroku w 2000 r. powódka wpłaciła w ratach kwotę 1050 zł. Łącznie powódka w latach 2000-2003 wpłaciła kwotę 5030 zł, a pożyczka opiewała na kwotę 4744 zł.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż powódka nie bierze pod uwagę szeregu czynności podjętych przez pozwaną po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej, a zmierzających do zaspokojenia przysługującego jej roszczenia. Pozwana czterokrotnie wszczyniała przeciwko powódce postępowania egzekucyjne.

Trzy z nich zostały umorzone, natomiast ostatnie zainicjowane zostało wnioskiem z dnia 23 października 2013 r., które to postępowanie skutkuje powództwem przeciwegzekucyjnym. Kwota 1050 zł wpłacona przez powódkę została przez pozwaną zaliczona i uwzględniona już w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Rudzie Śląskiej w sprawie o sygn. akt VI C 318/00. Co do wskazanej w pozwie kwoty 3980 zł pozwana poinformowała powódkę o sposobie rozliczania dokonanych przez nią wpłat już po wydaniu wyroku sądowego. Pozwana zaliczała dokonywane przez powódkę wpłaty na poczet należności ubocznych, których wartość w związku z niezwykle rzadkim uiszczaniem niewielkich kwot sukcesywnie rosła. Wpłaty te nie zmniejszyły tym samym kwoty należności głównej.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił powództwo i zasądził od powódki D. L. na rzecz pozwanej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej (...) w R. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że wyrokiem z dnia 17 stycznia 2001 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI C 318/00 Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej zasądził od pozwanej D. L. na rzecz powódki Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w R. kwotę 4684,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 21 % od dnia 11 sierpnia 2000 r. do dnia 31 października 2000 r. i z 30 % od dnia 1 listopada 2000 r. oraz kwotę 793 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że jak wynika z aktualnego planu spłaty pożyczki z dnia 10 stycznia 2000 r. pożyczka udzielona powódce opiewała na kwotę 4744,92 zł. Miała być ona spłacana w 18 ratach płatnych w okresie od dnia 29 lutego 2000 r. do dnia 29 lipca 2001 r. w łącznej kwocie 5525,86 zł. Powódka tytułem spłaty zadłużenia wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki dokonała następujących wpłat na rzecz pozwanej: w dniu 2 lutego 2001 r. wpłaciła 200 zł, w dniu 19 marca 2001 r. kwotę 550 zł, w dniu 7 sierpnia 2002 r. kwotę 200 zł, w dniu 23 lipca 2002 r. kwotę 300 zł, w dniu 16 września 2002 r. kwotę 500 zł, w dniu 17 października 2002 r. kwotę 500 zł, w dniu 18 listopada 2002 r. kwotę 500 zł, w dniu 16 grudnia 2002 r. kwotę 500 zł, w dniu 3 lutego 2003 r. kwotę 500 zł, w dniu 3 marca 2003 r. kwotę 500 zł. Na podstawie wyżej wymienionego tytułu wykonawczego pozwana wszczęła pierwsze postępowanie egzekucyjne w 2004 r. Postanowieniem wydanym w sprawie egzekucyjnej o sygn. KM 1904/04 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. umorzył wszczęte przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c. i zwrócił pozwanej tytuł wykonawczy Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 17 stycznia 2001 r. wydany w sprawie o sygn. akt VI C 318/00. Pozwana pismem, które wpłynęło do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. dnia 27 stycznia 2009 r. wniosła o przeprowadzenie egzekucji przeciwko D. L. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej 17 stycznia 2001 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VI C 318/00. Postanowieniem wydanym w sprawie egzekucyjnej o sygn. KM 258/09 dnia 10 kwietnia 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. umorzył wszczęte postępowanie egzekucyjne wobec bezskutecznej egzekucji i zwrócił pozwanej tytuł wykonawczy. Następnie pismem z dnia 31 marca 2010 r. pozwana ponownie zwróciła się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. o przeprowadzenie egzekucji na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego. Postanowieniem z dnia 3 września 2010 r. wydanym w sprawie o sygn. KM 1098/10 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. umorzył wszczęte postępowanie egzekucyjne wobec bezskutecznej egzekucji i zwrócił pozwanej tytuł wykonawczy. Pismem z dnia 23 października 2013 r. pełnomocnik pozwanej ponownie zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. o wszczęcie egzekucji na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie J. P. pismem z dnia 12 listopada 2013 r. zawiadomił powódkę o wszczęciu przeciwko niej postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 17 stycznia 2001 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nc 318/00.

Powyższe okoliczności doprowadziły Sąd Rejonowy do przekonania, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazał, że strona pozwana czterokrotnie wszczyniała postępowanie egzekucyjne na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego, a ostatnie z nich zostało wszczęte na podstawie wniosku z dnia 23 października 2013 r. i toczy się do chwili obecnej. Sąd pierwszej instancji przyjął, że z uwagi na podejmowane przez pozwaną czynności przed organem egzekucyjnym w celu zaspokojenia roszczenia nie sposób uznać, iż upłynął 10-letni termin przedawnienia, na który powoływała się powódka. Pomiędzy poszczególnymi postępowaniami egzekucyjnymi nie upłynął 10-letni termin skutkujący przedawnieniem roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym. Podkreślił. Że powódka mogłaby

skutecznie podnieść zarzut przedawnienia tylko wtedy, gdyby od ostatniej czynności, o której mowa w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. upłynęłoby 10 lat, co nie miało miejsca w okolicznościach przedmiotowej sprawy. Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku, wskazując za podstawę orzeczenia przepisy art. 840 § 1 k.p.c. i art. 123 § 1 pkt 1 k.c., 125 § 1 k.c. oraz art. 124 § 1 k.c. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka zaskarżając go w całości, wskazując, że pozwana nigdy nie informowała jej o sposobie rozliczania wpłat, a powódka wpłacała duże kwoty w krótkim czasie i opóźniła się ze spłatą półtora roku. Podniosła, że zwrot kosztów procesu w kwocie 617 zł świadczy o tym, że Sąd nie przeczytał oświadczenia o stanie rodzinnym, majątkowym, dochodach i źródłach utrzymania

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, ponieważ ustalenia te znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Orzekając Sąd Rejonowy nie uchybił zasadom logicznego rozumowania, ani też doświadczenia życiowego. Wnioski Sądu pierwszej instancji, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie, a zaofiarowanych przez obie strony. Odnosząc się do zarzutów apelacji stwierdzić należy, że stanowisko prezentowane w apelacji w zasadzie nie można określić jako zarzut, lecz polemikę z ustaleniami zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji nie uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, natomiast apelująca nie wykazała aby Sąd meriti dopuścił się powyższych naruszeń, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające wyłącznie przekonanie skarżącej o odmiennej niż przyjął Sąd Rejonowy ocenie zgromadzonego materiału dowodowego niż ocena sądu, a z takim sformułowaniem treści apelacji mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy powódka wnosząc o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego powołała się na przedawnienie roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym. Artykuł 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron oraz niezależne od woli stron, w tym przedawnienie. W niniejszej sprawie jednakże nie doszło do przedawnienia roszczenia, albowiem na skutek podejmowanych przez pozwaną czynności przed organami egzekucyjnymi w celu zaspokojenia roszczenia doszło do przerwania biegu przedawnienia i nie sposób uznać, iż od ostatniej dokonanej w sprawie czynności upłynął 10-letni termin przedawnienia, na który powoływała się powódka.

W tym zakresie ustalenia faktyczne i ocena prawna Sądu I instancji zasługują na pełną aprobatę Sądu Odwoławczego.

Na uwzględnienie nie zasługują również podniesione przez powódkę zarzuty dotyczące zasądzenia kosztów postępowania, albowiem zgodnie z art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Powódka postanowieniem z dnia 4 marca 2014r. została zwolniona przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej od kosztów sądowych w całości, co nie zwalnia jej od obowiązku zwrotu pozwanemu kosztów procesu przez niego poniesionych, na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w kwocie 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wobec czego orzeczenie Sądu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe w rozumieniu art. 98 k.p.c.

W ocenie Sądu Okręgowego, pozostałe podniesione w apelacji zarzuty mają charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwej oceny i ustaleń Sądu meriti, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Z uwagi na powyższe - na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację jako bezzasadną. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. nie obciążając powódki kosztami postępowania odwoławczego z uwagi na jej aktualną sytuację materialną.

SSO Andrzej Dyrda SSO Gabriela Sobczyk SSO Krystyna Hadryś